

Prikaz odluke suda

Bro predmeta: 12/12
Sud: Apelacioni sud Crne Gore
Gore
Odjeljenje: Krivično odjeljenje
Vrsta predmeta: KSŽ -
 Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina
Vrsta odluke: Presuda
Datum odluke:
 05.06.2012.
Prethodna odluka: -

Kzs br. 12/12

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE u vijeću sastavljenom od sudije ~~Milica Medvedovića~~, kao predsjednika vijeća, sudije izvjestioca ~~Radmila Mijušković~~, i sudije ~~Dragiša Rakočevića~~, kao člana vijeća, uz učešće službenika suda, Slobodanke Vojvodić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog ~~L. B. / zbog krivičnog djela primanje mita~~ iz čl. 423. st. 1 Krivičnog zakonika (Kz-a), odlučujući ~~o žalbi Vrhovnog državnog tužilaštva Crne Gore~~ - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina (VDT CG), izjavljene na presudu ~~Višeg suda u Bijelom Polju~~ - Specijalizovanog odjeljenja za suđenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina ~~Ks.br.5/11-10 od 15.07.2011/~~ godine, nakon javnog pretresa održanog dana 01.06.2012. godine, u prisustvu zamjenika VDT CG Slavice Popović, optuženog i njegovog branioca, adv. B. L., nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i dana ~~05.06.2012. godine~~, u prisustvu branioca optuženog, L.B., javno objavio

P R E S U D U

Uvažava se žalba VDT CG - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, ~~pa se preinačava presuda Višeg suda u Bijelom Polju~~ - Specijalizovanog odjeljenja za suđenje za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina ~~Ks.br.5/11-10 od 15.07.2011. godine~~, na način kako slijedi:

Optuženi:
 B. L., JMB ... od oca B., majke Z., rođene L., rođen ... 19... godine u B., sa prebivalištem u selu D. kod B., državljanin Crne Gore, ~~polica~~ i ~~spostavl~~ granične policije u B., sa mjesečnim prihodom po osnovu plate od oko 500,00€, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, u obavezi izdržavanja tri lica, ~~na sudu~~, u pritvoru po ovom osnovu od 02.04. do 20.05.2009. godine,

kriv je

zato što je:

Dana 01.04.2009. godine, oko 6,15 časova, ~~kao službeno lice policajac~~ granične policije na graničnom prelazu "Dračenovac", opština Rožaje, na ulazu iz Srbije u Crnu Goru, zahtijevao da

primi poklon da ne izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti u okviru svog ovlašćenja, na način da je na graničnom prelazu zaustavio putničko motorno vozilo marke "Opel Astra", reg. br. BA ... kojim je upravljao U. A. iz N. P., i nakon što je ustanovio da je na vozilu istekla registracija 07.01.2009. godine od U. zadržavao da mu da 50 €, da ga pusti da prođe preko graničnog prelaza i dođe do Rožaja i registruje putničko motorno vozilo;

- čime je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1 Kz-a

pa ga sud primjenom navedene zakonske odredbe i čl. 4, 5, 15, 42, 45, 46 i 51 KZ-a i čl. 229 i čl. 374 Zkp-a

O s u đ u j e

Na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 02.04.2009. do 20.05.2009.godine.

Dužan je optuženi na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka platiti budetu Crne Gore 100,00 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br.5/11-10 od 15.07.2011. godine, na osnovu čl. 373 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp-a) optuženi L. B. oslobođen je od optužbe da je izvršio, krivično djelo primanje mita iz čl. 423. st. 1 Kz-a, činjenično predstavljeno u izreci prvostepene presude, jer nije dokazano da je učinio djelo za koje je optužen.

Istom presudom na osnovu čl. 230. st. 1 Zkp-a odlučeno je da troškovi krivičnog postupka - paušala u iznosu od 150,00 € kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret posebnog razdjela budžeta za rad sudova.

Protiv te presude žalbu je izjavilo VDT CG - Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina (specijalni tužilac) zbog: bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da Apelacioni sud žalbu uvaži i prvostepenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U smislu čl.392 st. 1 Zkp-u, spisi predmeta su dostavljeni VDT CG na razmatranje i predlog. Vrhovno državno tužilaštvo CG je podneskom Ktž.br.64/12 od 28.02.2012, godine predložio da se žalba specijalnog tužioca uvaži.

U postupku po žalbi koju je izjavio specijalni tužilac, Apelacioni sud je nakon održane sjednice vijeća dana 25.04.2012. godine, a u postupku tajnog vijećanja i glasanja, ocijenio da postoje razlozi za ukidanje prvostepene presude, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pa budući da je treći put rješavao po žalbi u istom predmetu, odlučio je da se pred ovim sudom kao drugostepenim održi pretres.

Na pretresu pred ovim sudom kao drugostepenim zamjenik VDT CG ostao je kod izjavljene žalbe specijalnog tužioca i u završnoj riječi predložio da Apelacioni sud uvaži žalbu i prvostepenu presudu preinači na način da optuženog oglasi krivim i osudi po zakonu. Branilac optuženog i optuženi predložili su da se žalba specijalnog tužioca odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Optuženi je pred drugostepenim sudom ponovio svoju odbranu iz prvostepenog postupka. Objasnio je da je obavljao poslove vođe smjene u jedinici Granične policije na graničnom prelazu »D.« i da je u tom svojstvu bio i dana 01.04.2009. godine. Naveo je da pored poslova iz djelokruga rada poslova vođe smjene redovno vrši poslove redovne kontrole vozila i lica koje je vršio i navedenog dana. Negira da je od U. A. tražio 50 € da mu navodno ne zabrani da prođe

preko graničnog prelaza sa neregistrovanim vozilom. Inače potvrđuje da je U. A. 01.04.2009. godine oko 5,10 sati naišao p.m.v. marke «Opel Astra» iz pravca Srbije i da se u vozilu kao saputnik nalazio M. B. Lično je preduzeo radnju kontrole vozila i U. A. i nakon što mu je na njegov zahtjev U.A. predao saobraćajnu i vozačku dozvolu konstatovao je da je vozilu istekla registracija, što je predočio U. A. i saopštio mu zabranu prolaska preko graničnog prelaza izuzev ukoliko bi to vozilo bilo transportovano »slep službom«. Pozvao je U. A. da pristupi u službene prostorije radi evidentiranja podataka i dokumentacije a isprave je dao policajcu D. R. radi unošenja podataka za lice i vozilo. U. A. mu se orsko obratio »piši prijavu, drugo mi ništa ne možeš« zatim negodovao »gdje da nađem slep službu u ovo doba dana« a kada mu je ponovio zabranu prolaska sa vozilom da se U. vratio sa vozilom u pravcu Srbije ostavljajući vozilo parkirano a onda je na granični prelaz došao kao pešak sa ličnom kartom i tom prilikom zaprijetio mu u smislu »ne znate vi ko sam ja, koga ja imam, pustićete me čim vas on nazove, ne mogu sada da ga budim, jer je suviše rano« koje riječi su mogli da čuju njegove kolege S.K. i D. R. Dodao je da nijednog momenta nije ostajao sam sa U. A., već da je stalno uz njih bio policajac S. K. Naveo je i to da je u jednom momentu iz vozila izašao M.B. i ponudio da ih časti u zamjenu za dozvolu prelaska vozilom, ali da je to on odbio rekavši mu da to nije moguće niti dozvoljeno.

U dokaznom postupku na pretresu pred drugostepenim sudom na saglasan predlog stranaka sud je pročitao: iskaze svjedoka S. M., S. K., S. D. i D. R., zapisnik istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju o saslušanju u svojstvu svjedoka - oštećenog A. U. Kri.s br.6/09 od 01.04.2009.godine i zapisnik o njegovom saslušanju u Višem sudu u Novom Pazaru Kri.br. 134/10 od 12.11.2010.godine, iskaze svjedoka M.B. sa zapisnika Kris.br.6/09 od 01.04.2009. godine i sa glavnog pretresa Ks.br.6/09 od 19.05.2009.godine, izvršio uvid u fototehničku dokumentaciju Uprave policije - Područne jedinice u Beranama br.02-221-1153 od 02.04.2009.godine, na saglasan predlog stranaka pročitani su zapisnici o prepoznavanju lica Uprave policije PJ u Beranama Ispostave u Rožajama 35 Ku br. 62 od 01.04.2009. godine koje su vršili u svojstvu svjedoka A. U. i M. B. po naredbi istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju Kris.br. 6/09 od 01.04.2009. godine, čita se dopis Uprave policije PJ u Beranama od 23.04.2009. godine sa uvidom u prilogu - telegram sektora krim. policije Policijske uprave u Novom Pazaru i dopis PU u Novom Pazaru br. 02-82/09 od 13.04.2009. godine, vezano za provjere A. U., izvršen uvid u službenu zabilješku granične policije u vezi kontrole lica i vozila BA... od 01.04.2009. godine, pročitana je dopis granične policije - Ispostave u Beranama br. 0-5-231 od 02.04.2009. godine, pročitana je službena zabilješka Granične policije - Ispostave u Beranama vezano za ilegalni prelaz državne granice od 02.04.2009. godine, uz uvid u priznanice o uplatama kod Područnog organa za prekršaje u Rožajama i UP Crne Gore od 02.04.2009. godine od strane M. B. i pročitao izvod iz KE na ime optuženog br. 1970 od 18.06.2011. godine, pa je Apelacioni sud nakon ocjene provedenih dokaza, navoda optužbe i odbrane, navoda žalbe Specijalnog tužioca i izjašnjenja branioca optuženog u odnosu na žalbu tužioca, odlučio kao u izreci ove presude za koju odluku daje razloge:

Prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi L. B. bio raspoređen u jedinicu Granične policije na dužnost vođe smjene na graničnom prelazu "D.", i da je tu dužnost vršio i dana 01.04.2009.godine. Takođe je utvrđeno da je uz poslove vođe smjene redovno vršio poslove kontrole vozila i lica pri prelasku preko graničnog prelaza, koje je vršio i u vrijeme koje je optužnicom opredijeljeno kao vrijeme izvršenja djela, dakle 01.04.2009.god. oko 06,15 časova. Isto tako je utvrđeno da je navedenog dana na pomenutom graničnom prelazu na ulasku iz Srbije u Crnu Goru, optuženi L.B. lično na zaustavnoj graničnoj liniji preduzeo radnju kontrole vozila "Opel Astra" reg. BA 385-13 čija je važnost registracije istekla zaključno sa 07.01.2009.godine, i lica koje je upravljalo tim vozilom A. U., kao i putnika u vozilu M.B..

Ove činjenice proizilaze iz odbrane optuženog, iskaza oštećenog A.U., svjedoka M. B., iskaza svjedoka S.K., S. D., D. R. i S. M., službene zabilješke Granične policije u vezi kontrole lica i vozila, a koji dokazi su u pogledu tih činjenica saglasni i međusobno se dopunjuju, jer su svi ovi svjedoci potvrdili da je optuženi navedenog dana bio na graničnom prelazu D. u svojstvu službenog lica policajca, da je u Crnu Goru iz Srbije sa vozilom ulazio U. A., te da je radnju kontrole vozila kojim je upravljao oštećeni i lica koje se nalazilo u vozilu preduzeo lično optuženi B. L.

Sporno je da li je optuženi zahtijevao od U. A. 50,00 € da ga pusti da sa neregistrovanim vozilom prođe preko graničnog prelaza i uđe u Crnu Goru kako bi vozilo registrovao u Rožaje.

Optuženi u odbrani negira da je tražio novac od U. A. da ga pusti da sa neregistrovanim vozilom prođe preko graničnog prelaza i dođe do Rožaja i registruje vozilo.

Oštećeni U. A. u prvom iskazu pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, koji je dat istog dana kada se događaj desio, naveo je da je dolaskom na granični prelaz primijetio tri policajca od kojih ga je jedan pitao da li je vozilo kojim je upravljao registrovano, na šta je on odgovorio da nije, nakon čega mu je ovaj isti policajac tihim glasom rekao "50 € da prođeš" što je mogao da čuje i policajac koji se nalazio do ovoga koji mu je tražio novac, Na ove riječi ništa nije odgovorio, predao je ovom policajcu isprave koje je ovaj nakon toga dao kolegi koji je ušao u službene prostorije, nakon čega mu je rekao da parkira vozilo ispred prelaza jer ne može proći, po čemu je postupio, pa se vratio i kao pješak pošto je evidentiran na prelazu pošao u Rožaje gdje je policiji prijavio slučaj. Objasnio je da ovaj policajac koji mu je tražio novac »nije bio uporan u traženju 50 €«. Tvrdi da mu je u međuvremenu ovaj policajac rekao da mora da plati »šlep službu« i »pauka« da bi auto ušlo u Crnu Goru. Istakao je da bi ovog policajca mogao prepoznati odmah kad bi ga vidio, opisujući ga kao osobu visine oko 170 cm, plave puti.

Iz zapisnika o prepoznavanju se utvrđuje da je oštećeni, nakon što je dao svjedočki iskaz kod istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju dana 01.04.2009.godine u 13,00 časova, u kom je između ostalog opisao policajca koji mu je tražio novac, istog dana u 16,50 časova izvršio i radnju prepoznavanja u prisustvu VDT-a Bijelo Polje i između 6 lica iz grupe 4. prepoznao optuženog L. B. kao policajca koji je vršio kontrolu vozila i koji mu je tražio 50,00 € da bi sa neregistrovanim vozilom mogao da uđe u Crnu Goru.

Na saslušanju kod istražnog sudije u Novom Pazaru od 12.11.2010. godine, dakle osam mjeseci nakon kritičnog događaja, oštećeni U. A. je promijenio iskaz tvrdeći da mu optuženi nije tražio 50,00 € da bi ga pustio da pređe granicu sa neregistrovanim autom, objašnjavajući da je prijavu protiv optuženog podnio iz straha od inspektora koji su njemu i njegovom saputniku M. B., dok su se vozili prema Višem sudu u Bijelom Polju gdje su trebali da daju iskaz pred istražnim sudijom, zaprijetili da će završiti u Spuzu ukoliko ne kažu da su im policajci tražili pare.

Ocijenjujući iskaz svjedoka oštećenog datog pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, i kod istražnog sudije u Novom Pazaru, i dovodeći ih u vezu sa ostalim dokazima izvedenim na pretresu, Apelacioni sud je utvrdio da je iskaz koji je oštećeni dao u Bijelom Polju, istinit. Prednje sa razloga jer je oštećeni iskaz pred istražnim sudijom u Bijelom Polju dao neposredno nakon kritičnog događaja dok je sjećanje na svaki detalj svjež, da je prilikom prepoznavanja izvršenog u prisustvu VDT-a Bijelo Polje prepoznao optuženog L. B. ne samo kao policajca koji je kritične prilike vršio kontrolu vozila i lica (kako to pogrešno utvrđuje prvostepeni sud) već i da mu je tom prilikom tražio 50,00 € da ga pusti da prođe preko graničnog prelaza sa neregistrovanim vozilom. Iskaz oštećenog u navedenom dijelu potkrijepljen je iskazom svjedoka M. B. datog pred istražnim sudijom u Bijelom Polju dana 01.04.2009.godine, koji je naveo da mu je oštećeni U. A. neposredno nakon predmetnog događaja, kada su kao pješaci prešli granični prelaz i vozilom izvjesnog J. uputili se prema Rožajama, rekao da mu je policajac koji ga je kontrolisao tražio 50,00 € da bi ih pustio u Crnu Goru.

Nasuprot tome iskaz koji je U. A. dao u Novom Pazaru, nema utemeljenja u izvedenim dokazima. Naime, oštećeni je kod istražnog sudije u Novom Pazaru, gdje je zamolbeno saslušan, negirao svoj prethodni iskaz navodeći da traženja novca nije bilo. Objasnjavajući odstupanja od svog iskaza naveo je da je prvim iskazom teretio optuženog jer je bio revoltiran time što mu optuženi kao policajac na graničnom prelazu nije dozvolio prolaz sa vozilom, zatim što je te noći do kasno, oko 02,30 sati u Novom Pazaru sa M.B. bio u kafani i da je u vrijeme nailaska na granični prelaz bio pod znatnim uticajem alkohola i uz sve to što nakon podnošenja prijave policiji u Rožajama osjećao je strah jer mu je jedan od inspektora koji su ga vodili na saslušanje kod istražnog sudije u Bijelom Polju rekao »da će ih otjerati u Spuz u zatvor ako ne kažu da su im policajci tražili pare«. Ovakvo objašnjenje odstupanja u iskazu je neuvjerljivo i za ovaj sud neprihvatljivo sa kojih razloga je ovako dati iskaz ocijenio kao sračunat da pomogne optuženom koji je očigledno u međuvremenu uspio da izvrši uticaj na oštećenog.

Na osnovu naprijed navedenog nedvosmisleno se izvodi zaključak da je oštećeni U. A. svoj iskaz pred istražnim sudijom u Bijelom Polju dao bez bilo kakvog uticaja, i da je do detalja opisao kako

se događaj odigrao, u onoj mjeri u kojoj je stvarno zapazio ponašanje službenog lica-policajca koji ga je kontrolisao a zatim tražio novac, posebno imajući u vidu dio iskaza u kojem je istakao "da ovaj policajac nije bio uporan u traženju 50,00 €«, iz čega jasno proizilazi da oštećeni nije imao posebnog motiva da lažno tereti optuženog, niti da mu na teret stavi više od onoga što je zapravo učinio. Sa ovih razloga Apelacioni sud je iskazu svjedoka oštećenog A. U. datog pred istražnom sudijom u Bijelom Polju poklonio punu vjeru, cijeneći ga ubjedljivim, jasnim i istinitim, koji nije doveden u sumnju ni jednim izvedenim dokazom već naprotiv potkrijepljen je iskazom svjedoka M. B. datog kod istražnog sudije u Bijelom Polju koji je ovaj sud prihvatio, a na istinitost iskaza oštećenog upućuje sadržina zapisnika o prepoznavanju.

Sud je cijenio iskaze svjedoka D.R., S. D. S. M. i S. K., koji su odnosne prilike radili kao policajci u jedinici Granične policije na graničnom prelazu«D.« u smjeni čiji vođa je optuženi, koji su naveli da je optuženi službenu radnju kontrole oštećenog i vozila kojim je oštećeni upravljao izvršio u svemu po pravilima službe a da je oštećeni zahtijevao od policije da postupi suprotno propisima, kao i svjedočenje K. S. u dijelu tvrdnji da isključuje svaku mogućnost da je optuženi L.B. tražio novac od oštećenog, i da ovo može tvrditi iz razloga što se nalazio u blizini optuženog i da obzirom na tu poziciju da mu ništa nije moglo promaći pa ni riječi izgovorene šapatom, niti da je oštećeni bio u takvoj prilici da to optuženi učini, pa je takve iskaze cijenio kao sračunate da pomognu optuženom imajući u vidu da su svjedoci kolege optuženog koji im je uz to i pretpostavljeni, pa i nije bilo za očekivati da će svjedočiti o stvarnom stanju stvari i time teretiti svog kolegu i dovesti ga u zonu krivične odgovornosti, kao i iskompromitovati svoj kolektiv sa graničnog prelaza koji bi ostao prikazan kao kolektiv u kome su propusti ovakve vrste mogući i svojstveni. Prednje sa razloga što je iskaz U. A. dat pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, jasan i ubjedljiv i u pogledu odlučnih činjenica međusobno saglasan sa iskazom svjedoka M. B. datog u Bijelom Polju pred istražnim sudijom, a osim toga istinitost iskaza oštećenog provjerena je zapisnikom o prepoznavanju optuženog, pa nije bilo razloga da se iskazu oštećenog ne vjeruje. Kako je svjedok S. K. morao čuti ono što je optuženi tražio od oštećenog jer je po sopstvenom kazivanju bio u neposrednoj blizini optuženog, to negiranje takvih činjenica ukazuje na njegovu zainteresovanost da pomogne optuženom prećutkujući činjenice koje zna a koje mu ne konveniraju.

Iskaz svjedoka M. B. sa glavnog pretresa, da je izjavu oštećenog da mu je policajac koji ga je kontrolisao tražio 50 €, shvatio kao lični komentar, a ne kao prenošenje događaja iz stvarnosti, te predstavljanje oštećenog da je neposredno prije polaska prema graničnom prelazu konzumirao alkohol u značajnoj količini i da je oštećeni odavao utisak osjećanja poniženosti zbog toga što mu za tim na graničnom prelazu nije dozvoljeno da pređe vozilom, tim prije što je od ranije imao običaj da se hvali svojim vezama, ovaj sud nije prihvatio cijeneći ga usmjerenim na pomaganje optuženom, i obezvrijeđenim iskazom oštećenog koji je dao pred istražnim sudijom u Bijelom Polju kao i iskazom ovog svjedoka koji je dao takođe pred istražnim sudijom u Bijelom Polju.

Kod ovakvog stanja stvari Apelacioni sud je našao da se žalbom specijalnog tužioca pravilno ukazuje da je prvostepeni sud pogrešnom ocjenom dokaza, prije svega poklanjajući vjeru odbrani optuženog, te pogrešnom ocjenom iskaza oštećenog dat pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je našao da nema dokaza da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se optužbom stavlja na teret, pa je žalbu uvažio i prvostepenu presudu preinačio, na način kako je bliže predstavljeno u izreci ove presude. Dakle, nakon pravilne ocjene dokaza izvedenih na pretresu, poklanjajući vjeru iskazu oštećenog datog pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, koji je potkrijepljen zapisnikom o prepoznavanju optuženog i u saglasju sa iskazom svjedoka M. B. datog pred istražnim sudijom u Bijelom Polju, izvodi se zaključak pod kojim okolnostima i na koji način je optuženi, koji je kontrolisao oštećenog i vozilo kojim je upravljao, zahtijevao od oštećenog da mu da 50 € da ga pusti da sa neregistrovanim vozilom prođe preko graničnog prelaza i dođe do Rožaja i registruje vozilo.

Utvrđujući da je optuženi L. B. zahtijevao da primi poklon da ne izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti u okviru svog ovlašćenja, a naime zabraniti oštećenom U.A. da pređe granični prelaz sa neregistrovanim vozilom, a pri tom je bio svjestan i svog svojstva i svoje službene dužnosti i znao je da je dužan da oštećenom zabrani da sa neregistrovanim vozilom prođe preko graničnog prelaza, pa je zahtijevajući poklon da to ne učini htio izvršenje djela i tako postupao sa direktnim umišljajem, ovaj sud nalazi da su se u radnjama optuženog ostvarila obilježja bića krivičnog djela primanje mita iz čl.423 st.1 Kz-a, za koje djelo ga je oglasio krivim.

Apelacioni sud je cijenio i ostale provedene dokaze, pa je našao da su isti bez uticaja na dugačije presuđenje u ovoj krivično pravnoj stvari.

Odlučujući o kazni koju će izreći optuženom, Apelacioni sud je u smislu čl. 42 KZ-a imao u vidu sve činjenice i okolnosti koje utiču na odmjeravanje kazne, pa je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio njegove porodične prilike, da je porodična osoba - otac dvoje maloljetne djece, njegovu raniju neosuđivanost, protok vremena od izvršenog krivičnog djela na koji optuženi nije uticao svojim ponašanjem, kao i činjenicu da se oštećeni ne pridružuje krivičnom gonjenju, pa kako otežavajućih okolnosti na strani optuženog nije našao, to nalazi da navedene olakšavajuće okolnosti u svojoj ukupnosti predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti, pa je primjenom čl. 45 i 46 KZ-a, optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, nalazeći da će se i sa ovom kaznom ostvariti svrha generalne i specijalne prevencije u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija.

Saglasno čl. 51 Kz-a u izrečenu kaznu optuženom je uračunato vrijeme koje je proveo u pritvoru od 02.04.2009. do 20.05.2009.godine.

Odluka o troškovima krivičnog postupka donijeta je na osnovu čl. 229 Zkp-u, u vezi čl.226 st.3 Zkp-u. Paušal je odmjeren srazmjerno trajanju i složenosti postupka i imovinskim prilikama optuženog.

Sa iznijetih razloga, a shodno čl.399 i čl. 393 Zkp-u, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, 05.06. 2012. godine

Zapisničar,
SUDIJA
S. Vojvodić, s.r.
s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-

Milić Međedović,

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 26/12

Sud: Apelacioni sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke: 11.06.2012.

Prethodna odluka: -

Kzs.br. 26/12

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije **Milivoja Katnica**, kao predsjednika vijeća i sudija **Zorana Smolović** i **Seke Piletić**, kao članova vijeća, uz učešće namještenika Marine Knežević, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih **M. V.**, zbog kriv. djela **primanje mita** iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika i **optužene R. Z.** zbog krivičnog djela **davanje mita** iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, odlučujući **po zahtjevu branioca optužene R. Z.** adv. M. J. i optuženog M. V. adv. P. G., izjavljenim na presudu **Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine** nakon sjednice vijeća održane u prisustvu branioca optužene R. Z. adv. M. J. i branioca optuženog M. V. adv. P. G. i optuženog M. V., a u odsustvu uredno obavještenih zamjenika VDT CG i optužene R. Z., dana **11.06.2012.g.**, nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je:

P R E S U D U

O d b i j a se žalba branioca optuženog **M. V.** kao neosnovana, pa se presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, u odnosu na ovog optuženog potvrđuje.

U v a ž a v a se žalba branioca optužene **R. Z.**, pa se preinačava presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, i to samo u dijelu odluke o kazni na način što se optužena **R. Z.**, za krivično djelo davanje mita iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, činjenično opisano u izreci pobijane presude primjenom čl. 424. st. 4. Krivičnog zakonika u vezi čl. 47. st. 1. Krivičnog zakonika, **o s l o b a đ a** od kazne.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, optuženi **M. V.** i **R. Z.** oglašeni su krivim zbog krivičnog djela i to: optuženi **M. V.** zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika, a optužena **R. Z.** zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.2. Krivičnog zakonika, činjenično opisano u izreci prvostepene presude i osuđeni na kaznu zatvora i to: optuženi **M. V.** na kaznu zatvora u trajanju od **6 (šest) mjeseci**, a optužena **R. Z.** na kaznu zatvora u trajanju od **2 (dva) mjeseca**.

Optuženi su obavezni da tom sudu na ime paušala plate iznos od po 100,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Od optuženog M. V. se oduzima protivpravna imovinska korist u iznosu od 100,00 €, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optužene R. Z., adv. M. J. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakonika, sa predlogom da ovaj sud njegovu žalbu uvaži i preinači presudu Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, na način što će okrivljenu R. Z. osloboditi od odgovornosti ili pak istu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i suđenje.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio i branilac optuženog M. V. adv. P. G. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakonika Crne Gore, sa predlogom da ovaj sud pobijanu presudu preinači i optuženog M. V. oslobodi od optužbe ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, ali zakonito odlučivanje.

U smislu čl. 392. Zakonika o krivičnom postupku (Zkp -u), spisi predmeta su dostavljeni Vrhovnom državnom tužilaštvu na razmatranje i predlog. VDT CG je podneskom Ktž.br. 134/12 od 12.04.2012.g., predložilo da se odbije kao neosnovana žalba branioca okrivljene R. Z. adv. J. M. iz B. P. od 06.03.2012.g. i žalba okrivljenog M. V. protiv presude Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011. godine, kojom su optuženi M. V. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423. st.2. Krivičnog zakonika, a optužena R. Z. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424. st.2., činjenično opisano u izreci prvostepene presude i osuđeni na kaznu zatvora i to: optuženi M. V. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a optužena R. Z. na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca.

Nakon razmatranja pobijane presude, navoda žalbi branioca optuženih R. Z. adv. M. J. i M. V. adv. P. G., sadržine spisa predmeta Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 7/11 od 12.12.2011.g., pazeći po službenoj dužnosti na povrede zakona u smislu čl. 398. st. 1. tač. 1. i 2. Zkp-a, ovaj sud ja našao:

- žalba branioca optuženog M. V. je neosnovana, dok je žalba branioca optužene R. Z. u dijelu odluke o kazni osnovana.

Prvostepeni sud je u zakonito provedenom postupku, pri čemu nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak one na koje se žalbama branilaca optuženih ukazuje, potpuno pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Krivični zakonik.

Razlozi pobijane presude odgovaraju činjeničnom utvrđenju i zaključivanju do koga je prvostepeni sud došao ocjenom izvedenih dokaza i iskazom optuženih. O svim odlučnim činjenicama, koje su u svemi saglasne sa dokazima izvedenim na pretresu, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne i dovoljne razloge, pa su s toga neosnovani navodi žalbi branilaca optuženih da je izreka presude nerazumljiva, da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da u odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onoga što se navodi u razlozima presude, sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 386. st.1. tač. 8. Zkp-a.

Nakon pravilne i potpune ocjene odbrana optuženih M. V. i R. Z., i izvedenih dokaza na pretresu, prvostepeni sud je sa sigurnošću utvrdio da su u maju mjesecu 2008. godine u B., optuženi M. V., kao službenik-geometar u Upravi za nekretnine u Beranama, od optužene R. Z., zahtijevao i primio 100 eura kao poklon, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti, i izdao joj kopiju i izvod iz spiska parcela po blokovima iz knjige nepokretnosti za 1954. godinu, za parcelu "B. 9." koja se vodi na ime njenog deda R. M. 1., a optužena R. Z. optuženom M. V., kao službenom licu, dala 100 eura kao poklon, da bi izvršio ovu službenu radnju koju je morao izvršiti, a koji poklon je optuženi M. V. primio.